

[Indenrigsministeren.]

grunde, vil jeg gerne sige, at loven om kommunernes styrelse stiller alene det udtrykkelige krav vedrørende salg af kommunale grunde, at salget skal godkendes af vedkommende tilsynsråd. Efter hvad jeg har fået oplyst, har tilsynsrådet for Bornholms amt i overensstemmelse med lovens krav godkendt det salg af 63 strandgrunde, som er nævnt i hr. Bertel Pedersens spørgsmål.

Når tilsynsmyndigheden skal tage stilling til ansøgning om godkendelse af kommunale salg af grunde, er dets opgave især at påse, at vedkommende kommune opnår en rimelig pris for det solgte areal. Købesummen bør så vidt muligt svare til det beløb, der er arealets handelsværdi. Tilsynsrådet må ved denne vurdering støtte sig på samtlige foreliggende oplysninger, herunder den værdi, hvortil arealet er vurderet ved den seneste vurdering til ejendomsskyld.

Efter hvad der er oplyst over for mig, har vurderingen for de 63 bornholmske grunde ligget på i alt ca. 50.000 kr., og salgsprisen har således ligget endog meget væsentligt over ejendomsvurderingen. Der er heller ikke noget, der tyder på, at kommunalbestyrelsen ved fastsættelsen af købesummen har haft til hensigt at skabe køberen en økonomisk begunstigelse ved salg til handelsværdien — det er der heller ingen der har påstået. Forholdet har vel snarere været det, at kommunalbestyrelsen ikke har forudset, hvor stor en gevinst der nu kan opnås ved udstykning af arealerne i sommerhusparceller, og at tilsynsrådet ikke har haft grundlag for at fastslå, at salgsprisen skulle ligge væsentligt over det fastsatte beløb.

Jeg må derfor nå til den konklusion, at der ikke efter de foreliggende oplysninger er grundlag for at antage, at salget af grundene ikke har været i overensstemmelse med den kommunale styrelseslov eller kommunallovgivningen i øvrigt.

Så kan man naturligvis rejse det spørgsmål, om tilsynsrådet burde have gjort sin godkendelse af handelen betinget af, at der blev indsat klausuler ved salget, som forhindrede spekulation fra køberens side, f. eks. ved et krav om, at grunden, såfremt de ønskedes videresolgt i ubebygget stand, skal gå tilbage til kommunen til den oprindelige salgspris. Det er noget helt andet. Men her-

til er at sige, at det normalt vil afhænge af en helt konkret bedømmelse, i hvilket omfang der overhovedet er behov for sådanne klausuler i forbindelse med det kommunale grundsalg, og hvorledes de i givet fald nærmere bør formuleres. Vi er derfor i indenrigsministeriet af den opfattelse, at det i princippet må bero på den enkelte kommunalbestyrelses afgørelse, om den finder, at der bør indsættes sådanne klausuler i vilkårene for salg af ubebyggede arealer. Denne opfattelse harmonerer med den tendens, der siden kommunalreformen har været til at øge kommunalbestyrelsernes dispositionsfrihed i forbindelse med køb og salg af fast ejendom.

Bertel Pedersen: Ja, jeg vil takke ministeren for redegørelsen, som for så vidt ikke gav nogen løsning på det problem, jeg rejste. Selvfølgelig skal man ikke antaste kommunernes selvstændighed og heller ikke amtets tilsynsråds, men de forhold, der nu er opstået i forbindelse med salg af det i spørgsmålet omtalte sommerhusareal, og som for så vidt kan forekomme i andre kommuner med væsentlige stigninger i grundpriserne til følge, vil smitte af på omliggende arealer og grunde, som ejes af ganske almindelige mennesker, som i givet fald måske på grund af forøgede grundværdier og dermed forøgede skatter må afhænde deres fritidshuse.

Mit spørgsmål håbede jeg ville give anledning til, at ministeren ville overveje at sende, ikke et diktat eller en bekendtgørelse, men en vejledning til kommunerne og tilsynsrådene om, hvilke forholdsregler man burde tage ved salg af rekreative arealer i offentligt eje.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det, vi først skal slå fast, er, at der er ikke foregået noget ulovligt, og så kan man stille spørgsmålet, om kommunen har tænkt sig rigtig godt om, og det overlader jeg til andre at svare på.

Det, der i og for sig kunne hindre en tilsvarende situation, var, at kommunerne udelukkende solgte på lejebasis eller rettere sagt lejede ud eller havde tilbagekøbsret. Så fik man ikke den samme situation. Men jeg tror nu nok, vi skal være lidt varsomme med at blande os for meget i folkevalgte